

Arrest

**nr. 92 251 van 27 november 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. WILLEMS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door zijn broer M.G. naar voor werden gebracht in het kader van diens asielaanvraag.

Inzake de asielaanvraag van zijn broer M.G. oordeelde de Raad als volgt (RvV 27 november 2012, nr. 92 250):

"1. In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchteling, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), evenals van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet verzoekers toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.1. Verzoekers vestigen de aandacht op de stukken die zij ter staving van hun relaas hebben aangebracht en die zij bij hun verzoekschrift hebben voorgelegd. Zij wijzen op de bewijskracht van de attesten van de verzoeningscommissies die zij voorleggen (stukken 21-22). Wat betreft de DVD's van het kanaal 'Antena Nord' (stukken 23 en 24) stellen verzoekers dat uit het antwoorddocument van CEDOCA bijgevoegd bij het administratief dossier (stuk 25) blijkt dat er geen concrete aanwijzingen zijn die erop wijzen dat Antena Nord reportages op bestelling zou maken. Ook wat betreft de krant 'Shekuli' (stuk 19) stellen zij dat het CGVS geen stuk overmaakt waaruit blijkt dat die krant artikels op verzoek publiceert. Zij poneren verder dat het politieverslag dat zij bijvoegen (stuk 16) een authentiek document betreft dat niet kan worden vervalst door het betalen van een geldsom.

2.2.2. De Raad merkt vooreerst op dat de meeste van verzoekers' stavingsstukken niet-betwiste elementen betreffen die evenwel niet de kern van verzoekers' vrees uitmaken. Zo wordt het initiële schietincident van 21 april 2010 en de daaruit volgende voorlopige hechtenis en vrij spraak van E. G. en G. Z., alsook de effectieve veroordeling van S. G., niet betwist. Stukken 15, 16, 17, 18, 19, 20 en 23 betreffen derhalve elementen die niet ter discussie staan. Wat wel betwist wordt is de stelling dat dit incident uitmondde in een bloedwraak waarin verzoekers betrokken zijn. In dit kader wordt zowel het bestaan van de bloedwraak zelf als de verzoeningspogingen die werden ondernomen ongeloofwaardig geacht. Wat betreft de stukken die betrekking hebben op de betwiste elementen van het relaas (stukken 21, 22, en 24) merkt de Raad op dat de aangebrachte stavingstukken slechts bewijskracht hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Lager sub 2.4.2. blijkt dat van geloofwaardige verklaringen op deze punten evenwel geen sprake is.

2.3.1. Wat betreft de afwezigheid van de naam van verzoekers' familie op een lijst met families uit Shköder die verwikkeld zijn in een bloedwraak (stuk 2, landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier), merken verzoekers op dat dit te wijten is aan het feit dat de lijst slechts de "ergste vendetta's" vermeldt. Er zouden zoveel bloedvetes aan de gang zijn dat de Albanese overheid ze niet allemaal wil opsommen uit angst dat de wereld de werkelijke omvang van het probleem zou vernemen. Verzoekers besluiten dat deze lijst dus geenszins als valabel bewijs kan gelden dat verzoekers niet betrokken zijn in een vendetta.

2.3.2. De lijst toegevoegd aan het administratief dossier is een zeer gedetailleerde lijst waarop per district en per dorp is bijgehouden welke families betrokken zijn in een bloedwraak, welke leden van die families geviséerd zijn, welke daarvan lokaal ondergedoken zijn, vermoord of gevlucht, naar het buitenland, evenals welk incident aan de basis lag van de bloedwraak. Het document is geactualiseerd tot november 2011, zijnde anderhalf jaar na het beweerd ontstaan van verzoekers' bloedwraak, en werd opgesteld volgend de gegevens van de politie van de prefectuur Shköder. De stelling van verzoekers dat enkel de 'ergste' vendetta's worden vermeld is een ongefundeerde verklaring post factum. De Raad merkt te dezen op dat verzoekers geen enkele verduidelijking geven waarom hun beweerd bloedwraak 'minder erg' zou zijn dan degene van de families die op de lijst voorkomen. De afwezigheid van de familie van verzoekers op deze lijst is een ernstige aanwijzing van de ongeloofwaardigheid van verzoekers' beweringen in een bloedwraak verwikkeld te zijn.

2.4.1. Verzoekers wijzen erop dat de tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen en deze van E., S., L., A., G. en B. hen niet ten laste kunnen worden gelegd nu dezen bij hun asielaanvraag hebben gelogen uit antipathie jegens verzoekers. De leugenachtigheid van hun verklaringen blijkt onder meer uit de vaststelling dat zij gelogen hebben over hun reisweg. Verzoekers stellen verder dat de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal vaststelde in hun onderlinge verklaringen niet van dien aard zijn dat deze hun geloofwaardigheid redelijkerwijze kan aantasten.

2.4.2. De voornaamste vaagheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing werden opgenomen werden vastgesteld in de verklaringen van verzoekers onderling, met name in hun verklaringen aangaande (i) de verzoeningspogingen die zij zouden hebben ondernomen, (ii), de feiten van april 2010, en (iii) de beschieting van 14 mei 2011. De stelling dat voormelde andere leden van hun familie bewust leugens hebben verkondigd doet hieraan geen afbreuk.

Wat betreft de in de bestreden beslissingen opgesomde vaagheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden in hun onderlinge verklaringen stelt de Raad vast dat deze alle blijken uit de stukken van het administratief dossier. Verzoekers komen niet verder dan het minimaliseren van deze vaststellingen evenals het aanreiken van ongefundeerde verklaringen post-factum daarvoor, doch slagen er niet in deze te ontkrachten met objectieve argumenten die steun vinden in het administratief dossier. De stelling van verzoekers dat bepaalde inconsistenties in hun antwoorden te wijten zijn aan onduidelijkheden in de vraagstelling van de commissaris-generaal vindt geen steun in de gehoorverslagen. De verwijzing van verzoekers naar hetgeen zij wel correct en consistent naar voor wisten te brengen doet evenmin afbreuk aan de vele vastgestelde hiaten, consistenties en tegenstrijdigheden. Terecht merkt verwerende partij op dat de betreffende vaststellingen fundamentele kwesties betreffen aangaande de kern van verzoekers' vrees.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekers er niet in slagen om een aannemelijke verklaring te geven voor de vaststelling dat verzoekers broer M. G. een jaar talmdde met het zoeken van internationale bescherming evenals voor de vaststelling dat hij zich tijdens het laatste jaar van zijn verblijf in Albanië een bewegingsvrijheid permitteerde die haaks staat op het koesteren van een vrees voor vergelding in het kader van een bloedwraak.

Het is de gecombineerde draagkracht van de verschillende motieven van de bestreden beslissing die ertoe leiden dat de commissaris-generaal in redelijkheid kon besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.5.1. Ter terechtzitting verklaren verzoekers dat zij het slachtoffer zijn van misdragingen van neven met wie zij een slechte relatie hebben. De verklaringen van die neven kunnen derhalve niet worden gebruikt als grond tot intrekking van hun erkenning als vluchteling. Verzoekers leggen ter terechtzitting twee fotokopieën neer uit het paspoort van Q. G. en G. Q.

2.5.2. Hoger sub 2.4.2. wees de Raad er reeds op dat de weigeringsbeslissing vooral werd gebaseerd op inconsistenties en vaagheden in de verklaringen van verzoekers zelf, waardoor hun opmerking aangaande hun relatie met hun neven niet dienstig is. De stukken die zij neerleggen vermogen evenmin afbreuk te doen aan het voorgaande, gezien de stukken louter identiteitsgegevens bevatten, wat niet betwist wordt en geen afbreuk kan doen aan de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen verwikkeld te zijn in een bloedwraak.

2.6. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Het enige middel is ongegrond.

2.7. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

Ter terechtzitting legt verzoeker eveneens twee fotokopieën neer uit het paspoort van Q. G. en G. Q.

De stukken die verzoeker neerlegt bevatten louter identiteitsgegevens, wat niet betwist wordt en geen afbreuk kan doen aan de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen verwikkeld te zijn in een bloedwraak.

Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken vermogen geen afbreuk te doen aan bovenstaande conclusie gezien het fotokopieën betreffen van dezelfde stukken als deze die werden voorgelegd in het kader van het beroep van verzoekers broer M.G.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER